

تعریف بیماری لوپوس

لوپوس آریتماتوز سیستمیک که به آن SLE یا لوپوس نیز گفته می‌شود، نوعی بیماری که باعث می‌شود سیستم ایمنی به بخش‌های مختلف بدن حمله کند. این فعالیت غیر طبیعی سیستم ایمنی بدن، منجر به آسیب بافت و التهاب می‌شود. بیماری خود ایمنی وضعیتی است که سیستم ایمنی بدن، مسئول التهاب و تجزیه سلول‌های خود است.

علل و منشاء بیماری:

لوپوس آریتماتوز سیستمیک یک بیماری مزمن خود ایمنی است که با تولید آنتی بادی‌های غیر معمول در خون ایجاد می‌شود. علل این بیماری ناشناخته است. با این حال، وراثت، ویروس‌ها، نور ماوراء بنفش و داروها همه ممکن است نقشی اساسی در ایجاد آن داشته باشند.

سایر بیماری‌ها و شرایطی که می‌توانند با لوپوس همراه باشند، عبارتند از:

- فیبرومیالژیا
- بیماری عروق کرونر قلب
- بیماری قلبی غیر باکتریایی قلب
- پانکراس
- بیماری مری با مشکل بلع (دیسفاژی)
- تورم گره‌های لنفاوی (لنفادنوپاتی)
- بیماری کبد (هپاتیت لوپوئید)
- عفونت و گرایش به لخته شدن خون و ترومبوز خود به خودی

علائم و نشانه های بیماری

برخی علائم لوپوس عبارتند از:

- درد مفاصل
- بثورات پروانه ای شکل روی صورت
- از دست دادن اشتها
- ریزش مو
- تب
- خستگی
- حساسیت به نور
- پدیده و بیماری رینود
- پلورزی پریکاردیت

یازده معیار به متخصصان مراقبت‌های بهداشتی کمک می‌کنند، تا این بیماری را تشخیص دهند. مبتلایان به این عارضه می‌توانند، با جلوگیری از قرار گرفتن در معرض آفتاب، عدم قطع ناگهانی داروها و نظارت بر وضعیشان و با مراجعه به پزشک خود از شدت گرفتن بیماری جلوگیری کنند

تشخیص بیماری

بسیاری از افراد مبتلا به لوپوس نسخه خفیف آن را تجربه می‌کنند، اما بدون درمان مناسب، بیماری می‌تواند شدت یابد. در حال حاضر، هیچ درمانی شناخته شده برای لوپوس وجود ندارد، بنابراین موارد درمانی تنها برای کاهش علائم و کاهش التهاب استفاده می‌شوند.

• درمان بیماری

بیماری لوپوس، توسط متخصصان داخلی به نام روماتولوژیست درمان می‌شود و بسته به اینکه چه ارگان خاصی را درگیر کرده است، سایر متخصصان سلامت نیز می‌توانند در مراقبت از آن نقش داشته باشند که شامل متخصصین پوست، نفرولوژیست، خون شناس، قلب و عروق، ریوی و متخصص مغز و اعصاب می‌شوند. درواقع هیچ درمان دائمی برای این بیماری وجود ندارد. هدف از درمان، تسکین علائم و محافظت از اندام‌ها با کاهش التهاب در بدن است. درمان دقیق، به صورت فردی صورت می‌گیرد. بسیاری از افراد دارای علائم خفیف، ممکن است به هیچ درمانی نیاز نداشته باشند یا فقط دوره‌های متناوب داروهای ضد التهاب برایشان کافی باشد. کسانی که علائم جدی‌تری دارند نظیر، آسیب ارگان‌های داخلی بدن، ممکن است به همراه داروهای دیگری که سیستم ایمنی بدن را سرکوب می‌کنند، به میزان بالایی از داروهای کورتیکواستروئیدها نیاز داشته باشند.

افراد مبتلا به لوپوس در دوره‌های فعال بیماری خود، به استراحت بیشتری نیاز دارند. برطبق گزارش محققان، کاهش کیفیت خواب عامل مهمی در بروز خستگی در افراد مبتلا به این بیماری است. در این دوره‌ها، ورزش منظم نیز تجویز می‌شود.

جهت محافظت در برابر حساسیت به نور آفتاب، از انواع ضد آفتاب‌ها، دوری از نور آفتاب یا لباس‌های مخصوص در برابر آن استفاده می‌شوند. انواع خاصی از بثورات لوپوس می‌توانند به داروهای موضعی کورتیزون پاسخ دهند.

بیماری لوپوس

گروه هدف: بیماران روماتیسمی

بیماران روماتیسمی

تهیه و تنظیم:

کارشناس پرستاری

ف. فرج زاده

زیر نظر:

رییس بخش روماتولوژی

دکتر مهرزاد حاجعلیلو

تاریخ تهیه:

اردیبهشت ۱۴۰۱

چشم انداز لوپوس بسته به اندام های درگیر و شدت علائم متفاوت است. این بیماری اغلب شامل دوره هایی از علائم است که باید در زمان خود تشخیص داده شوند. بیشتر مبتلایان به این عارضه می توانند انتظار داشتن طول عمر طبیعی را داشته باشند، به خصوص اگر از دستورالعمل پزشک و برنامه های درمانی خود پیروی کنند.

منابع:

کتاب پرستاری برونر سودارث

سایت مرکز: <https://imamreza.tbzmed.ac.ir>

شماره تماس واحد مربوطه

۳۳۳۴۷۰۵۴-۹

بخش غدد و روماتولوژی

آموزش خودمراقبتی

بدون شک لوپوس، یک بیماری بالقوه جدی است که بسیاری از سیستم های بدن را درگیر می کند. با این وجود، مهم است که بدانیم اکثر مبتلایان به این بیماری، زندگی کامل، فعال و سالمی را پشت سر می گذارند. افزایش دوره های فعالیت این بیماری، معمولاً با مصرف داروهای مختلفی قابل کنترل است. از آنجا که نور ماوراء بنفش می تواند باعث شعله ور شدن و بدتر شدن این عارضه شود، افراد مبتلا به لوپوس سیستمیک باید از قرار گرفتن در معرض آفتاب جدا خودداری کنند.

ضد آفتاب ها و لباس هایی که بتوانند از اندام های بدن مراقبت کنند، می توانند کارآمد باشند. قطع ناگهانی داروها، به ویژه کورتیکواستروئیدها، همچنین می توانند شدت این بیماری را بیشتر کنند و باید از آن جلوگیری کرد. افراد مبتلا به این عارضه، به دلیل عوارض مرتبط با آن، بیشتر در معرض خطر عفونت قرار دارند، به ویژه اگر داروهای کورتیکواستروئید یا داروهای سرکوب کننده سیستم ایمنی بدن مصرف کنند. بنابراین، هر تب غیر منتظره ای باید به متخصصان پزشکی گزارش شود تا مورد ارزیابی قرار گیرد.

نکته مهم در مدیریت موفقیت آمیز لوپوس، تماس و ارتباط منظم با پزشک معالج است، که امکان نظارت بر علائم، فعالیت های بیماری و درمان عوارض جانبی را فراهم می کند.